

§ 23.

Οἱ κύριοι ἐπίτροποί μου βαστούσι καθαρὸν λ-μόν τῆς εισόδου καὶ ἐξόδου τῶν μετρητῶν, τὸν ὅποιον εἰς τὸ τέλος τοῦ χρόνου παρασάινουσι ὅπου ἀνήκει. Κάθε πεντετεῖαν καταστρώνουσι ἐκ τῶν χρονικῶν λ-μῶν σύντομον ἔρανον, τὸν ὅποιον τυπώνουσι καὶ διαμεράζουσιν εἰς τοὺς περιέργους. Ἐπικυρωθεῖσης τῆς διαθήκης, αὐτοὶ τὴν τυπώνουσι μὲ τὴν Βολγαρικὴν καὶ Γραικικὴν μετάφρασιν καὶ τὴν διαδίδουσι πανταχοῦ τὸ ὅποιον ποιῶσι καὶ κάθε φορὰν, ὅτε φανῇ ἀνάγκη.

§ 24.

Τὰ ἄνω ἐκτεθημένα εἶναι ἡ γενικὴ διάταξις τῆς θελήσεώς μου, κατὰ τὴν ὅποιον πρέπει νὰ θαδίζωσιν. Αὕτη ἐνάγεται εἰς ὅλον τὸ κεφάλαιον, τὸ καθιερωμένον παρ' ἐμοῦ αἰωνίως πρὸς ὄφελος τοῦ διδακτικοῦ καταστήματος τοῦ Γαβρόβου.

§ 25.

Παρελθούσης τῆς εἰκοσιετοῦς προθεσμίας οἱ κύριοι ἐπίτροποί μου ἀρχίζουν νὰ λαμβάνωσι κατὰ τὸ Βιλλέτο № 530, 1843 Φεβρουαρίου 16 τὸν χρονικὸν τόκον τῆς αὐξηθείσης ἐκ τῶν τόκων ποσότητος, τὸν ὅποιον, ὡς ἄνω ἐξετέθη, μετ' ἐπιχειρίζονται πρὸς κέρδος τοῦ διδακτικοῦ καταστήματος τοῦ Γαβρόβου καθ' ὁμοίωσιν τοῦ πρώτου Βιλλέτου μὲ μόνην τὴν διαφορὰν, ὅτι τότε διορίζουσι νὰ τρεῖς στέλλωνται ἀπὸ Γάβροβον πρὸς ἐκπαίδευσιν, εἰς τόπον ἐνὸς τρεῖς ὑπότροφοι νέρι, τοῖς δὲ σπουδάζουσιν εἰς τὸ Ὀδεσσιακὸν πνευματικὸν κατάστημα δίδουσι ἀντὶ τῶν ἑκατὸν, ἑκατὸν πεντήκοντα ρούβλια ἀργυρᾶ.

§ 26.

Κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον οἱ κύριοι ἐπίτροποι μετὰ τὸ τέλος τῶν τεσσαράκοντα ἐτῶν λαμβάνουσι τὸν χρονικὸν τόκον καὶ ἀπὸ ὅλην τὴν σωρευθεῖσαν ἀπὸ τὸν χρονικὸν τόκον ποσότητα τοῦ τρίτου